

8.7.2022

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI MUOVIA SISÄLTÄVISTÄ KALASTUSVÄLINEISTÄ**PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ**

Esityksessä ehdotetaan annettavaksi uusi valtioneuvoston asetus muovista sisältävistä kalastusvälineistä. Ehdotettu asetus olisi osa tiettyjen muovituotteiden ympäristövaikutusten vähentämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/904 kansallista täytäntöönpanoa.

Asetuksessa säädettäisiin käytöstä poistettujen muovista sisältävien kalastusvälineiden vastaanotolle asetettavista vaatimuksista. Siinä yksilöitäisiin muovista sisältävälle kalastusvälinejätteille asetettavat keräysvaatimukset sekä muut tuottajavastuuvaihtoehtojen hoitamiseksi tarvittavat jätelakia täsmentävät vaatimukset.

Ehdotettu asetus on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2023.

PERUSTELUT**1. Asian tausta**

Tiettyjen muovituotteiden ympäristövaikutusten vähentämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin ((EU) 2019/904, jäljempänä *SUP-direktiivi*) kansallista täytäntöönpanoa koskeva jätelain muuttamisesta annettu laki (xx/2022, jäljempänä *jätelain muutos*) tuli voimaan X.X.2022. Lakimuutoksia on tarpeen täsmentää uudella muovista sisältäviä kalastusvälineitä koskevalla asetuksella sekä muuttamalla pakkauksista ja pakkausjätteistä annettua valtioneuvoston asetusta (1029/2021, jäljempänä *pakkausjäteasetus*), juomapakkausten palautusjärjestelmästä annettua valtioneuvoston asetusta (526/2013) sekä korvaamalla eräistä muovituotteista annettu valtioneuvoston asetus (771/2021, jäljempänä *SUP-asetus*) uudella asetuksella. Nämä asetukset sekä asetusten muutokset ehdotetaan annettavaksi samanaikaisesti. Myöhemmin on tarkoitus antaa vielä eräiden muovituotteiden tuottajien kunnille maksamia korvauksia koskeva asetus.

Tämä esitys sisältää uuden asetuksen muovista sisältäville kalastusvälineille, joilla pantaisiin täytäntöön SUP-direktiivin kalastusvälineitä koskevat uudet säännökset.

Asetusta koskevat valtuussäännökset sisältyvät jätelakiin (646/2011). Jätelain 8 §:n 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä muun muassa jätteen määrän ja haitallisuuden vähentämiselle, jätteen uudelleenkäytön valmistelulle, kierrätykselle ja muulle hyödyntämiselle asetettavista määrällisistä tavoitteista ja velvoitteista sekä määrärajoista tavoitteiden saavuttamiselle ja velvoitteiden täyttämiseksi.

Käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanottoa ja kuljetusta koskevan jätelain 49 §:n 1 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vastaanottoaikojen määrästä. Määrä voi lainkohdan mukaan olla tuoteryhmittäin ja alueittain erilainen.

Tuottajan omavalvontaa koskevan jätelain 53 a §:n 4 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä muun muassa 1 momentissa säädetyn omavalvonnan tueksi tarvittaessa teetetävän tarkastuksen sisällöstä, sen suorittamisen ajankohdasta ja tarkastuksia tekevän henkilön ammatillisista pätevyysvaatimuksista.

Tuottajan kirjanpito- ja tiedonantovelvollisuutta koskevan jätelain 54 §:n 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kirjanpitoon sisällytettävistä, viranomaiselle toimitettavista ja yleisessä tietoverkossa julkaistavista tiedoista sekä niiden toimittamis- ja julkaisuajankohdasta. Jätelain 51 §:n 4 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tuottajan 1 ja 2 momentin mukaisista tiedotus- ja neuvontavelvollisuuksista.

Jätelain 26 a §:n nojalla valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin muun muassa 25 §:ssä tarkoitetuista Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen valvontatehtävistä.

Tuottajien maksuosuuksia ja niiden mukauttamista koskevan jätelain 63 a §:n 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen maksuosuuksien perusteista tarvittaessa tuote- tai materiaalityypittain.

Tuottajarekisteriin hyväksymiseksi tehtävää hakemusta koskevan jätelain 101 §:n 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä hakemuksen sisällöstä ja käsittelystä. Jätelain 106 §:ssä säädetään lisäksi tuottajarekisteriin hyväksymistä koskevan päätöksen muuttamisesta. Lainkohdan 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitetun, toiminnassa tapahtuneen muutoksen ilmoittamisen ajankohdasta.

2. Nykytila ja kansallisen lainsäädännön muutostarpeet

2.1 Euroopan unionin lainsäädäntö

SUP-direktiivin tavoitteena on ehkäistä ja vähentää tiettyjen muovituotteiden vaikutusta ympäristöön, erityisesti vesiympäristöön, ja ihmisten terveyteen sekä edistää siirtymistä kiertotalouteen sekä edistää sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat oxo-hajoavasta muovista valmistetut tuotteet, muovina sisältävät kalastusvälineet sekä tietyt nimellisesti luetellut kertakäyttöiset muovituotteet. Soveltamisalaan kuuluvat muovituotteet ovat sellaisia, joita useimmin löytyy roskana EU:n rannoilta.

SUP-direktiivin mukaan muovina sisältäville kalastusvälineille on perustettava laajennettua tuottajan vastuuta koskeva järjestelmä jätedirektiivin 2008/98/EY 8 ja 8 a artiklan mukaisesti. Muovina sisältävien kalastusvälineiden tuottajien laajennettu tuottajavastuu koskee muovina sisältävän kalastusvälinejätteen erilliskeräyksen kustannuksia, kun jäte on toimitettu asianmukaisiin alusjätedirektiivin (EU) 2019/883¹ mukaisiin sataman vastaanottolaitteisiin tai muihin vastaaviin keräysjärjestelmiin, jotka jäävät kyseisen direktiivin ulkopuolelle, sekä sen jälkeisiä jätteen kuljetuksen ja käsittelyn kustannuksia. Tuottajien on myös huolehdittava muovina sisältäviin kalastusvälineisiin liittyvistä 10 artiklassa tarkoitettujen valistustoimenpiteiden kustannuksista.

Muovina sisältävien kalastusvälineiden tuottajavastuuseen kuuluu myös, että niiden jäsenvaltioiden, joilla on meristrategiapuitedirektiivin määritelmän mukaisia merivesiä, on asetettava

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/883 aluksi peräisin olevan jätteen toimittamiseen tarkoitettuista satamassa olevista vastaanottolaitteista, direktiivin 2010/65/EU muuttamisesta ja direktiivin 2000/59/EY kumoamisesta.

kansallinen vuosittainen muovien sisältävän kalastusvälinejätteen vähimmäiskeräysaste kierrästyä varten.

SUP-direktiivin 13 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden raportointivelvollisuuksista. Kyse on direktiivin toteuttamiseen liittyvistä yksityiskohtaisesti säädetyistä tiedoista, joita jäsenvaltioiden tulee kerätä ja toimittaa komissiolle. Tietojen toimittamismuoto komissiolle vahvistetaan komission täytäntöönpanosäädöksillä.

SUP-direktiivin 17 artiklan mukaan jäsenvaltioiden olisi tullut saattaa direktiivistä johtuvat vaatimukset osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 3.7.2021. Direktiivin vaatimuksia tulee alkaa soveltaa 3.7.2021–31.12.2024 välisenä aikana

SUP-direktiivin sisältöä on kuvattu tarkemmin jätelain muutosesityksen HE xx/2022 vp jaksossa 2, sekä voimassa olevaa tuottajavastuusäätelyä jaksossa 3.3.

SUP-direktiiviin sisältyy lukuisia valtuussäännöksiä, joilla siirretään komissiolle valtaa antaa täytäntöönpanosäädöksiä tai suuntaviivoja. Niistä tässä yhteydessä olennaisia ovat komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2021/958 markkinoille saatettuja kalastusvälineitä ja jäsenvaltioissa kerättyä kalastusvälinejätettä koskevien, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/904 13 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 13 artiklan 2 kohdan mukaisten tietojen toimittamismuodon vahvistamisesta, sekä muovin ja kertakäyttöisten muovituotteiden määrittelyä koskeva asiakirja Komission tiedonanto – Tiettyjen muovituotteiden ympäristövaikutuksen vähentämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/904 mukaiset komission kertakäyttöisiä muovituotteita koskevat suuntaviivat.

2.2 Kansallinen lainsäädäntö

Muovien sisältävän kalastusvälinejätteen jätehuollon nykytilaa on selvitetty tarkemmin jätelain muutosesityksen (HE xx/2022) jaksossa 3.7.

Satamien jätehuoltoon liittyvää sääntelyä on merenkulun ympäristönsuojelulain 9 luvussa, jolla on täytäntöönpanu alusjätedirektiivin säännöksiä. Merenkulun ympäristönsuojelulain 9 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan sataman pitäjällä on velvollisuus järjestää riittävä vastaanotto satamassa tavanomaisesti käyttävien alusten jätteille ottaen huomioon sataman käyttäjien toiminnalliset tarpeet, sataman koko ja maantieteellisen sijainti sekä satamassa käyvien alusten tyyppi. Kalastusaluksia palveleville satamille on säädetty vain tämä direktiivin minimivaatimus. Näissä satamissa sataman pitäjän on arvioitava, mitä jätteitä satamassa on tarpeen vastaanottaa ja erilliskerätä. Satamien vastaanottovelvollisuutta on sovellettu 1.1.2022 lähtien.

Jätelain muutoksella jätelain mukainen tuottajavastuu laajennettiin muovien sisältävien kalastusvälineiden tuottajaan. Valmistajan tai maahantuojan on siis järjestettävä markkinoille saattamiensa, käytöstä poistettujen muovien sisältävien kalastusvälineiden jätehuolto sekä vastattava siitä aiheutuvista kustannuksista. Kalastusvälineen tuottajana pidetään tuotteen valmistajaa tai maahantuojaa. Kalastusvälineiden tuottajavastuun soveltaminen alkaa 1.1.2025.

Tuottajavastuun perusteista säädetään jätelain 6 luvussa. Jätelain nojalla annetuissa tuottajavastuualakohtaisissa valtioneuvoston asetuksissa säädetään muun muassa erilliskeräystä ja hyödyntämistä, vastaanoton järjestämistä sekä jätteen varastointi- ja käsittelyvaatimuksia koskevista tarkemmista tavoitteista ja vaatimuksista. Jätelain 48 §:ssä säädetään tuottajavastuun piiriin kuuluvista tuotteista ja tuottajista.

Aiemmassa jätelain muutoksessa pantiin täytäntöön jättesäädöspaketin tuottajavastuuta koskevat uudet säännökset. Muutokset koskivat muun muassa tuottajan tiedotus- ja neuvontavelvol-

lisuutta, omavalvontaa, maksuosuuksia ja niiden mukauttamista, kirjanpito- ja tiedonantovelvollisuutta, tuottajayhteisön toimintaa, valtuutetun edustajan nimeämistä ja vähimmäisvaatimuksia ja etämyyjän tuottajavastuuvuotteita.

3 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

3.1 Keskeiset ehdotukset

Ehdotetun asetuksen tavoitteena olisi tarkentaa muovia sisältävän kalastusvälinejätteen tuottajavastuun sääntelyä ja asettaa muovia sisältävän kalastusvälinejätteen vastaanottovelvoitteet.

Kalastusvälinejätteen vastaanotto tulisi järjestää maksuttomana tasapuolisesti maan eri osissa huomioiden kaupallisten kalastajien, virkistyskalastajien ja vesiviljelijöiden määrä. Lisäksi asetuksessa asetettaisiin vähimmäisvaatimukset erilaisten muovia sisältävien kalastusvälineiden vastaanotolle.

Seisoville pyydyksille, mukaan lukien troolit, verkot ja nuotat sekä niiden yhteydessä käytetyt köydet ja kohot, olisi järjestettävä vähintään 150 vastaanottopistettä tai vastaava keräys muulla tavoin järjestettynä. Vapakalastusvälineiden vastaanotto voitaisiin järjestää kampanjaluonteisesti, kiertävänä tai muulla tuottajan tarkoituksenmukaiseksi arvioimalla tavalla. Jos tuottaja jonkin kalastusvälineen osalta järjestäisi keräyksen jakelijan vastaanottoa paikan yhteyteen, tulisi tällaisia vastaanottoaikoja olla alueittain tasapuolisesti. Vesiviljelyvälineiden jätehuolto voitaisiin järjestää esimerkiksi yritysten välisenä palveluna.

3.2 Asetusehdotuksen vaikutukset

Jätelainsäädännön muuttamisen vaikutuksia on kuvattu hallituksen esityksen XX/2022 vp jaksossa 4.2.

Ehdotetulla asetuksella ei arvioida olevan merkittäviä itsenäisiä vaikutuksia.

4 Valmistelu ja lausuntopalaute (päivitettävä)

Asetusehdotus on valmisteltu ympäristöministeriössä. Asetusten sisältöä kuvattiin laajalti jätelain muutosta koskevan hallituksen esityksen XX/2022 vp perusteluissa, ja yhteenveto keskeisistä asetustason muutoksista oli lausunnoilla samanaikaisesti hallituksen esityksen kanssa. Näistä annettu lausuntopalaute on otettu huomioon asetuksen jatkovalmistelussa. Myös ympäristöministeriön asettamalle jätealan yhteistyöryhmälle on tiedotettu asetusten valmistelun etenemisestä. Keskeisiä sidosryhmiä on kuultu valmistelun aikana.

Kaikkia jätealan asetuksia koskenut lausuntopyyntö liitteinen julkaistiin Lausuntopalvelussa (www.lausuntopalvelu.fi) sekä lähetettiin useille viranomaisille, etujärjestöille, kansalaisjärjestöille ja yrityksille. Kaikki lausunnoilla olleet jätealan asetukset kattava lausuntoyhteenveto julkaistiin ympäristöministeriön verkkosivuilla (www.y.m.fi/jatesaadospaketti).

Seuraavassa esitellään lausuntopalauteen pääsisältöä kertoen ja perustellen samalla, johtiko lausuntopalaute esityksen muuttamiseen. [Täydennetään lausuntopalauteen jälkeen]

5 Säännöskohtaiset perustelut

1 §. Tarkoitus. Pykälässä todettaisiin yleisesti ehdotetun asetuksen tarkoitus.

2 §. Kalastusvälinejätteen erilliskeräystavoite. Pykälässä määriteltäisiin muovia sisältävien kalastusvälineiden erilliskeräystavoitteesta. Jätelain 8 §:n 3 momentin nojalla ehdotetussa uudessa pykälässä säädettäisiin muovia sisältäville kalastusvälineille keräystavoitteeksi 10 % . Säännös olisi tarpeen SUP-direktiivin laajennettua tuottajan vastuuta koskevan 8 artiklan 8 kohdan täytäntöön panemiseksi. Erilliskeräystavoite kohdentuisi yhteisesti kaikkiin muovia sisältäviin kalastusvälineisiin.

3 §. Kalastusvälinejätteen vastaanoton yleiset vähimmäisvaatimukset. Pykälässä määriteltäisiin kaikkien muovia sisältävien kalastusvälinejätteiden keräyksen yleiset vähimmäisvaatimukset. Pykälän ensimmäisen momentin ensimmäinen kohta olisi lähinnä informatiivinen, koska siinä toistetaan jätelain 49 §:ssä säädetty. Uudella tuottajavastuualalla on tarpeen korostaa vastaanoton maksuttomuutta. Toisen kohdan mukaan vastaanottoaikoja pitäisi olla eri kalastusvälineiden tuottajien määrä huomioon ottaen alueittain tasapuolisesti koko maassa. Kalastusvälinejätteen vastaanoton voisi järjestää maan eri osissa eri tavoin sen mukaan mitä kalastusvälinejätettä alueella syntyy. Säännös annettaisiin jätelain 49 §:n 1 momentin nojalla ja se olisi tarpeen SUP-direktiivin 8 artiklan 8 kohdan 2 alakohdan täytäntöön panemiseksi.

4 §. Erilaisten kalastusvälinejätteiden vastaanoton järjestäminen. Pykälä tarkentaisi jätelain 49 §:ssä säädettyä vastaanottovelvollisuutta siten, että muovia sisältävien kiinteiden pyydysten ja vapakalastusvälineiden sekä vesiviljelyvälineiden vastaanotolle asetettaisiin erilaiset, kullekin kalastusvälinetyypille soveltuvat vaatimukset.

Pykälän 1 momentin mukaan tuottajan olisi järjestettävä kalastuslain (379/2015) 4 §:n 15 kohdassa tarkoitetuista seisovista pyydyksistä sekä muista havaspyydyksistä ja näiden pyydysten yhteydessä käytettävistä köysistä ja kohoista syntyvän jätteen erilliskeräystä varten vähintään 150 vastaanottoaikoaa. Kohoilla ei kuitenkaan tässä yhteydessä tarkoitettaisi esimerkiksi usein kohoina käytettäviä mehukanistereita, jotka kuuluvat pakkausten tuottajavastuun piiriin ja jotka voidaan palauttaa maksuttomasti muovipakkauskeräykseen. Tuottaja voisi korvata kiinteät vastaanottoaikat osin tai kokonaan jollain muulla vastaavalla keräysjärjestelmällä, kuten noutopalvelulla.

Pykälän 2 momentin mukaan tuottajan olisi järjestettävä vapakalastuksessa, onginnassa ja pilkkimisessä syntyvälle kalastusvälinejätteelle erilliskeräystä varten siirrettävä vastaanottoaika, noutopalvelu tai muu toimiva keräysjärjestely. Keräys voitaisiin järjestää esimerkiksi kalastusvälineitä myyvissä liikkeissä, noutopalveluna tai muuna toimivana keräyksenä. Erilaisille kalastusvälineille, kuten vieheille (uudelleenkäytettäviä), jigeille (kierrätettäviä) tai esimerkiksi siimoille (ympäristöhaittoja aiheuttavia) olisi mahdollista järjestää keskenään erilaiset keräykset. Keräyksen järjestämisessä voitaisiin ottaa huomioon vapakalastuksen kausiluonteisuus, jolloin keräys voidaan järjestää tietynä vuodenaikana kampanjamaisesti.

Vesiviljelyvälineiden käyttäjiä on Suomessa rajattu määrä, minkä vuoksi vesiviljelyvälineiden keräykseen ei ole asetettu erillisiä ehtoja vähimmäisvaatimusten lisäksi. Vesiviljelyvälineiden keräys voidaan järjestää esimerkiksi yritysten välisenä maksuttomana palautuksena.

5 §. Omavalvonta. Pykälässä säädettäisiin jätelain 53 a §:n 4 momentin nojalla tarkempia säännöksiä omavalvontasuunnitelman sisältövaatimuksista ja omavalvontaa koskevan ulkopuolisen tarkastajan pätevyysvaatimuksista.

6 §. Seurantatietojen ilmoittaminen. Pykälässä säädettäisiin jätelain 54 §:n 3 momentin ja 51 §:n 4 momentin nojalla tuottajan velvollisuudesta antaa Pirkanmaan ELY-keskukselle vuosittain tietoja Suomen markkinoille saatetuista muovia sisältävistä kalastusvälineistä, erilliskeräytyistä muovia sisältävistä kalastusvälineistä, uudelleenkäytettyjen, kierrätettyjen sekä loppukäsiteltyjen kalastusvälineiden määrästä sekä käsittelypaikasta, keräyksen järjestämisestä, jätelain

51 §:n mukaisesta tiedotuksesta ja neuvonnasta sekä omavalvontasuunnitelman sisällöstä. Tiedot olisivat tarpeen valvottaessa tuottajavastuun asianmukaista toteuttamista sekä SUP-direktiivin 13 artiklassa säädettyjen tietojen toimittamiseksi komissiolle.

6 §:n 1 momentin 1 kohta tulisi voimaantulosäännöksen mukaan voimaan 1.1.2023. Tuottajan olisi siten ilmoitettava kesäkuun 2023 loppuun mennessä tiedot edellisenä vuonna markkinoille saatettujen muovien sisältävien kalastusvälineiden määrästä. Koska tuottajilla ei ole ollut tällaisten tietojen kirjanpitovelvoitetta vuoden 2022 alusta alkaen, voidaan vuoden 2022 osalta katsoa riittäväksi arvio markkinoille saatetusta määrästä. Tietojen toimittamisvelvollisuus on tarpeen säätää sovellettavaksi jo vuoden 2023 alusta alkaen, koska SUP-direktiivin 13 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan mukaan kalastusvälineiden osalta ensimmäinen raportointikausi on kalenterivuosi 2022. Säännöksen 2–6 kohdat tulevat sovellettaviksi vasta 1.1.2026.

7 §. Tietojen kokoaminen seuranta ja valvontaa varten. Pykälässä säädettäisiin, että Pirkanmaan ELY-keskuksen olisi asetuksen velvoitteiden noudattamisen seuraamiseksi ja valvomiseksi vuosittain tarkastettava ja koottava seurantatiedot, jotka tuottajalla on 6 §:n mukaan velvollisuus ilmoittaa. Lisäksi Pirkanmaan ELY-keskuksen tulisi toimittaa vuosittain komissiolle tietyt muovien sisältäviä kalastusvälineitä koskevat tiedot komission raportointia koskevan täytäntöönpanopäätöksen mukaisesti. Tietojen toimitusvelvollisuus perustuisi SUP-direktiivin 13 artiklaan. Pykälä annettaisiin jätelain 26 a §:n nojalla.

8 §. Tuottajien maksuosuudet. Tuottajien maksuosuuksien ja niiden mukauttamisen perusteista säädetään jätelain 63 a §:ssä. Pykälässä säädettäisiin 63 §:n 3 momentin ja 63 a §:n 3 momentin nojalla, että hallinnollisia maksuja määritettäessä ei käytettäisi perusteena jätelain 63 a §:n 2 momentissa tarkoitettua maksujen mukauttamista. Hallinnolliset maksut tulee määrittää siten, ettei niiden osuus ole kohtuuttoman suuri verrattuna tuottajan markkinoille saattamien kalastusvälineiden määrään ja niiden jätehuollosta ja muista tuottajavastuovelvoitteista johtuviin maksuihin.

9 §. Valtuutetun edustajan velvollisuus tiedottaa. Pykälään ehdotetaan jätelain 66 b §:n 3 momentin nojalla lisättäväksi säännökset, jotka ovat tarpeen jätelain 66 a ja 66 b §:ssä tarkoitetun valtuutetun edustajan nimeämiseen liittyvän menettelyn täsmentämiseksi. Jätelain 66 a §:n 3 momentin mukaan toiseen valtioon sijoittautunut toimija, joka toimittaa Suomen markkinoille tuotteita muulla kuin etäkaupalla voi halutessaan nimetä valtuutetun edustajan hoitamaan näiden tuotteiden ja pakkausten tuottajavastuovelvoitteiden hoitamisen. Koska tällainen toimija tai hänen puolestaan toimiva valtuutettu edustaja ei muutoin olisi tuottajavastuuvollinen Suomessa, tulee varsinaisen tuottajavastuuvollisen eli näitä tuotteita ja pakkauksia Suomeen maahantuovan tuottajan saada tieto valtuutuksesta ja sitä koskevista tuotteista. Vastaavasti tämä tieto tulee toimittaa myös sille tuottajayhteisölle, jonka jäsen kyseinen maahantuojaja mahdollisesti on. Valtuutetulla edustajalla olisi velvollisuus ilmoittaa tuottajalle, joka ilman saatua valtuutusta vastaisi kyseisten pakkausten tuottajavastuusta, myös valtuutuksen antaja, jos tämä on toiseen valtioon sijoittautunut toimija, joka toimittaa tuottajavastuun alaisia pakkauksia Suomen markkinoille muutoin kuin etäkaupalla. Etäkauppiaan valtuuttamalla edustajalla ei olisi vastaavaa velvollisuutta, koska etäkauppiaan on itse tuottajavastuussa, eikä tuotteilla ole Suomessa tuottajavastuullista tahoja.

Pykälän 2 momentissa tarkennettaisiin valtuutetun edustajan tiedottamisvelvollisuuden sisältöä.

10 §. Tuottajan hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi. Pykälässä säädettäisiin jätelain 101 §:n 3 momentin nojalla tuottajarekisteriin hyväksymiseksi tehtävän hakemuksen sisältövaatimuksista. Sisältövaatimukseen ehdotetaan yhteystietojen ym. lisäksi markkinoille saatettujen muovisten kalastusvälineiden määrää eriteltyinä vastaanotettavien kalastusvälineiden mukaisesti (kiinteät pyydykset, vapakalastusvälineet ja vesiviljelyvälineet erikseen), jolloin valvova

viranomainen voi arvioida vastaanottojärjestelyjen tarkoituksenmukaisuutta. Pykälässä määritellyt tiedot olisivat tarpeen kalastusvälineiden tuottajavastuun valvonnan ja läpinäkyvyyden vuoksi.

Pykälään 2 momentin mukaan valtuutetun edustajan hakemuksessa tuottajarekisteriin hyväksymiseksi tulisi olla myös tiedot valtuutuksen antajasta sekä niistä tuottajista, jotka muutoin vastaisivat tuottajavastuuvivoitteista valtuutusta koskevien tuotteiden osalta. Tiedot olisivat tarpeen jätelain 142 b §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua tuottajarekisteriä koskevan tietopalvelun edellyttämien tietojen saamiseksi sekä järjestelmän läpinäkyvyyden parantamiseksi ja vapaamatkustajavalvonnan tehostamiseksi. Valtuutetun edustajan hakemuksessa tulisi lisäksi olla vakuutus siitä, että valtuutettu edustaja on nimetty kirjallisella valtuutuksella jätelain 66 b §:n 1 momentissa säädetyn mukaisesti.

11 §. *Tuottajayhteisön hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi.* Pykälässä säädettäisiin jätelain 101 §:n 3 momentin nojalla tuottajarekisteriin hyväksymiseksi tehtävän hakemuksen sisältövaatimuksista silloin, kun hakemuksen tekee tuottajayhteisö edustamiensa tuottajien puolesta. Vaatimukset ovat suurelta osin yhdenmukaiset tuottajan hakemuksesta koskevien vaatimusten kanssa.

12 §. *Ilmoitus toiminnassa tapahtuneista muutoksista.* Pykälässä säädettäisiin jätelain 106 §:n 3 momentin nojalla, että olennaisista muutoksista sekä tuottajayhteisön jäsenten muuttumisesta tulee ilmoittaa kuukauden kuluessa muutoksesta. Ilmoittaminen olisi tarpeen tuottajavastuun valvonnan ja läpinäkyvyyden vuoksi.

13 §. *Voimaantulo.* Asetus on tarkoitettu tulevan voimaan 1.1.2023. Tuosta päivästä alkaen sovellettaisiin kuitenkin siirtymäsäännöksen vuoksi käytännössä vain 6 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaista tuottajan velvollisuutta ilmoittaa Pirkanmaan ELY-keskukselle Suomessa markkinoille saatettujen muovien sisältävien kalastusvälineiden määrä. Velvollisuuden alkamisajankohta perustuu SUP-direktiivin 13 artiklan täytäntöönpanoon. Muilta osin asetusta sovellettaisiin 1.1.2025 alkaen, mikä perustuu jätelain muutoksen kalastusvälineitä koskevaan siirtymäsäännökseen, paitsi että 6 §:n 1 momentin 2–6 kohdan mukaiset tiedot tulisi ilmoittaa ensi kerran vasta vuonna 2026.